

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. M a u r i t z e n, Fredericia.

Nr. 18.

15. September 1903.

3. Aargang.

25 Aars Jubilæum.

Den 16de September d. A. fejrer Lokomotivfører Severin Jensen i Vamdrup sit 25-aarige Jubilæum som Lokomotivmand, idet Jubilaren ansattes ved det østjydske Jernbaneselskab den 15. September 1878 og overgik med dette Selskab til Staten den 1. April 1881.

Jubilaren, der under sin Ansættelse ved Statsbanerne har gjort Tjeneste i Aarhus, Nyborg, Fredericia, København og Vamdrup, har overalt været skattet som en god og en i sjælden Grad hjælpsom Kammerat.

Der vil paa Jubilæumsdagen blive overrakt Jubilaren Gaver fra Vamdrup og Fredericia m. fl. Steder, ligesom der i Jubilarens Hjem paa selve Føstdagen sikkert vil blive bragt denne mange Lykønskninger fra Nær og Fjern.

Oversigt

over

Hovedbestyrelsesmødet

d. 2. Septbr. 1903 i København.

Punkt 1. Anerkendelsen.

Det vedtoges, at Hovedbestyrelsen gennem et Andragende søger at formaa Ministeriet for offentlige Arbejder til at dispensere fra Ordre D. Nr. 880 for D. L. og L. F.s Vedkommende, saaledes at Foreningen kan bibeholde sin nuværende Organisationsform med Hensyn til, at Foreningen nyder den i ovennævnte Ordre givne Anerkendelse som Forhandlingsfaktor uden Hensyn til, at Lokomotivpersonalet ved Privatbanerne ogsaa staaer som Medlemmer af D. L. og L. F.

Punkt 2. Oliemulksystemet.

Det vedtoges, at Hovedbestyrelsen gennem en Skrivelse til Administrationen protesterer mod den Maade, Oliemulksystemet bliver bragt i Anvendelse over for Lokomotivpersonalet.

(Skrivelsens Ordlyd vil senere være at optrykke i Lokomotivtidende).

Under Punkt 2 blev det — paa given Foranledning — vedtaget, at Formandens Stemme, i Tilfælde af Stemmelighed indenfor Hovedbestyrelsen, er den afgørende.

Punkt 3. Tjenestelisterne.

Da de udsendte Spørgeformularer kun delvis er indgaaet, ser Formanden sig ikke i Stand til at fremsætte det i forrige Hovedbestyrelsesmøde paalagte Forslag til Regulering af Arbejdstiden.

Da Arbejdet viser sig ret omfattende, nedsættes der et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer af Hovedbestyrelsen for D. L. og L. F. til at udarbejde ovennævnte Forslag.

Til Medlemmer af dette Udvalg væltes Lokf. A. Madsen, Lokf. V. Mottlau og Lokfrb. G. Lund.

Udvalget retter en indtrængende Opfordring til Medlemmerne i de Ture,

for hvilke Lister endnu ikke er indgaaet, om snarest at indsende disse.

Punkt 4. Privatbanernes Løn- og Pensionsforhold.

Paa Grundlag af de indkomne Oplysninger indsendes et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder — gennem Departementschef Nordlien — om en lovordnet Forbedring af ovennævnte Forhold.

En Genpart tilstilles samtlige Driftsbestyrere. For de Baners Vedkommende, for hvilke Oplysninger endnu ikke er indløbet, søges disse snarest tilvejebragt, eventuelt ved en Henvendelse til de respektive Driftsbestyrere.

Punkt 5. Eventuelt. 1ste Sag. Organisationernes Samarbejde. Det paalægges de af D. L. og L. F. valgte Udvalgsmedlemmer, d'Hrr. O. Larsen og J. Klem, at tage Initiativ til Sammenkaldelse af et konstituerende Møde.

Hovedbestyrelsen tilsiger ovennævnte Udvalgsmedlemmer fuld Forhandlingsfrihed i alle Sager, om hvilke der kan tilvejebringes Samarbejde indenfor Udvalget.

Resultatet af Udvalgets Møder tilstilles snarest Hovedbestyrelsens Formand.

2den Sag. Lærebog i Maskinvæsen.

Da et af Privatbanernes Driftsbestyrere nedsat Udvalg om at tilvejebringe en Lærebog i Maskinvæsen med særligt Henblik paa de private Baners Lokomotivtyper har opløst sig, uden at Sagen gennemførtes, bemyndiger Hovedbestyrelsen Redaktøren til — i Henhold til Generalforsamlingsbeslutning af 19. Marts d. A. — at udgive i Lærebogens Format en Serie Følgeblade til Lokomotivtidende, indeholdende saadanne Oplysninger, der kan danne et Tillæg til Statsbanernes Lærebog i Maskinvæsen, omfattende de private Baners Lokomotivtyper.

Følgebladene tilstilles samtlige Medlemmer, ligesom der stilles et passende

Antal Følgeblade til Raadighed for d'Hrr. Driftsbestyrere.

3die Sag. Medlemslisterne.

Det vedtoges at lade Medlemslister trykke, og at disse holdes à jour gennem Lokomotivtidende.

Hvad er Meningen?

I Anledning af en Artikel med ovennævnte Overskrift i Lokomotivtidende Nr. 16 angaaende et Kompetensspørgsmaal for at køre som Fører, ser jeg, at det, som altid har været befrygtet lige siden Eksamensspørgsmaalet blev aktuelt, er sket, nemlig at en ældre Fyrbøder har maattet underordne sig en yngre Kollega. Dette vil altid avle Misfornøjelse, saalænge Eksaminanderne melder sig frivilligt. En anden Sag vilde det være, hvis der blev udtaget et bestemt Antal hvert Aar, og deriblandt var enkelte, som ikke bestod; det vilde da være forstaaeligt, at disse i enkelte Tilfælde maatte underordne sig en yngre Kollega.

Det hedder endvidere i Artiklen: systematiske Vilkaarligheder osv. I II. Sektion er det ikke sjældent, at man ser en ganske ung Fyrbøder af III. eller II. Klasse med et Par Aars Anciennitet forrette Førertjeneste, medens meget ældre Fyrbødere af I. Klasse gaar hjemme og har Remissetjeneste. Man har endog Tilfælde, hvor to Fyrbødere af II. Kl., begge eksaminerede, blev beordrede til at fremføre et Tog med den yngste som Fører; det er noget, der siger sig selv, at dette vækker stor Misfornøjelse, selv om, som vor meget ærede Redaktør skriver, Risikoen er større end Æren. Det kan da ikke være Meningen, at den ældre nærmest skulde betragte det som en Befrielse at blive beordret til at gøre Fyrbødertjeneste sammen med en yngre Kollega som Fører. Men da det nu er en af vore største Opgaver at arbejde hen til, at al Førertjeneste skal udføres af Førere, formener jeg, at indtil dette opnaas, bør Foreningen arbejde hen til, at al Afløsning i en højere Stilling skal ske efter Anciennitet, og ikke, som hidtil i II. Sektion, ved Favorisering af nogle enkelte af de yngre Fyrbødere; derved vilde vi dog være paa Vej til Maalet.

Med Tak for Optagelsen, forbliver jeg
Deres ærbødige **J. S.**

Jernbane-Forbundet.

I Nr. 20 af Forbundets Organ findes et mere end almindeligt ondsindet Angreb paa D. L. og L. F.s Hovedbesty-

relse i Anledning af, at Hovedbestyrelsen i Henhold til Kongresbeslutningen af 1901 har indgivet Andragende om at faa indført lovbealet Eksamen for vor-
dende Lokomotivmænd.

Ved at gennemlæse ovennævnte Organs Angreb paa Hovedbestyrelsen faar man uvilkaarlig Indtrykket af, at vedkommende Skribent nærer et uforsonligt Had til Lokomotivpersonalet i Almindelighed og til Hovedbestyrelsen i Særdeleshed, maaske paa Grund af, at denne ved en besindig Taktik har faaet udrettet en Del mere for D. L. og L. F.s Medlemmer, end det kan siges, at Jernbane-Forbundets Bestyrelse ved sine latterlige Trusler om Opsigelse af sine Medlemmers Pladser har kunnet opnaa, Trusler, som enhver, der er lidt kendt med Jernbane-Forbundets indre Splidagtighed, vil finde latterlige og uigennemførlige. Denne Splidagtighed har endog foraarsaget, at en Del af dets Medlemmer har udmeldt sig af Forbundet for at danne Foreninger, hvor de formener bedre at kunne faa deres Særinteresser varetagne, hvorfor jeg formener, at det vilde baade Jernbane-Forbundet og dets Organ bedre, om det søgte at styrke sin egen Organisation, hvilket i høj Grad tiltrænges, end ved ondsindede Angreb paa de forskellige andre indenfor Jernbaneetaten eksisterende Foreninger at søge at skade disse.

Da der fra vor Hovedbestyrelse er sket Henvendelse til de forskellige Foreninger for at søge tilvejebragt et Samarbejde til Varetagelse af fælles Interesser, som kan fremkomme, og som forøvrigt allerede kan siges at være til Støde, saa synes det mærkeligt og vidner just ikke om, at Jernbane-Forbundet kunde ønske et loyalt Samarbejde, naar dets Organ tolker et saa ondsindet Angreb, som denne Spidsartikel, nu umiddelbart før de af de forskellige Organisationer valgte Medlemmer træder sammen.

Til Slutning kun dette: Kast ikke med Sten, naar De bor i et Glashus.

a.+b.+c.

Indsendt.

Hr. Redaktør!

I det sidst udkomne Nr. (20) af »Jernbane-Tidende« har en af mig til »Dansk Lokomotivtidende« for 15. Juli indsendt Artikel været taget op til Beskuelse. Hvem i al Verden skulde have tænkt sig, at dette lille Udslag af den Ærgrelse over sig selv og Samtidige, man Tid efter anden ikke kan undgaa at samle sig i den daglige Samværen, skulde blive gjort til Genstand for Drøftelse i en ledende Artikel, selv om det,

som i dette Tilfælde, bliver bag efter, ligesom det tynde Øl.

Det maa vistnok være en skrækkelig Agurketid for det ærede Samtidige, siden det ikke kan finde en bedre Maade end omhandlede til at modarbejde »den Ufordragelighed, der navnlig i »Lokomotivtidende« hyppigt er kommen til Orde overfor andre Tjenesteklasser,« samt »den Ensidighed og den forbenede, isolerede Klasseaand, der lader befrygte en Uddybning af Klasseforskellen ogsaa indenfor egne Rammer.« — — — Puh! — den var drøj, den sidste Strofe, og naar man ser den Fordragelighed, der gør sig gældende i »Jernbane-Tidende«, blot i dette ene Nr. af Bladet, ser Bladets Stilling til Togpersonalets Foreninger, ser Hadet gløde igennem en Artikel, som »Sprogkundskab«, mærker den Understrøm af stille Skadefryd, der gaar igennem »Historien om Ekspedienten og Bomuldsparaplyen«, og »last not least«, Bladets Udfald mod vor Organisation, saa faar man uvilkaarlig en vis Respekt for dets gode Raad til vor Forening og Blad om at »undgaa alt, hvad der kan tjene til at hidse Klasserne mod hverandre«, samt til at trøste sig med, at det Samarbejde, »Dansk Jernbaneforbund« saa inderligt ønsker, dog endnu kun »synes« at trække op. Men tilbage til den Artikel, som Forfatteren synes at have faaet forkert i Halsen; at den vilde gøre ondt, havde jeg jo nok ventet mig, men et saa skrækkeligt Brøl havde jeg dog ikke tænkt mig.

Naar Forf. begynder med at paapege og forklare alt det, Togførerne for et Ballasttog eller et forsinket Tog har at iagttage, saa vilde jeg selvfølgelig, som værende iblandt det Flertal af Lokomotivmænd, som Forf. saa elskværdigt har stillet under Lavmaal, have været uhyre taknemlig, hvis ikke det var, fordi jeg for en halv Menneskealder siden havde læst det i Togreglementet; men det fremgaar tydeligt, at Forf. har læst min Artikel som en vis Mand efter Sigende læser Bibelen; thi den Mening, jeg der har ladet til Syne, er selvfølgelig ikke, at disse Mænd aldeles intet havde at udrette, men kun at paapege den uheldige Betegnelse af disse Mænds Stilling. Jeg skal dog indskyde den Bemærkning, at det Arbejde, disse her udretter, meget vel kunde gøres af de respektive Stationer, der dog alligevel har den sidste, sanktionerende Afgørelse, forinden de af Togføreren foreslaaede Planer om Krydsninger m. v. endelig fastslaaes, og at min Anskuelse af disse Forhold er rigtig, viser dog klart nok den Anstræn-

gelse, der fra Togførerforeningens Side maatte gøres for at bibeholde Stillingen, ligesom Forf. vel neppe vil undlade at give mig Ret i, at Lokomotivførerstillingen er en saa væsentlig Faktor i alt Jernbanevæsen, at den vist neppe nogensinde kommer saa langt ned, at dens Eksistensberettigelse bliver gjort til Genstand for Overvejelser i Administrationen, og jeg kan forsikre Forf. om, at selv om han fortolker vort Andragende og betegner os som værende under Lavmaal, saa ligger dette Lavmaal et betydeligt Stykke udenfor det store Fler-tal af »Dansk Jernbaneforbund«s Medlemmers Horisont.

Naar Forf. endvidere finder det interessant at kigge ind i de »ensidige Betragtninger«, jeg under mine Pilgrimsfarter gennem Landet kunde finde paa at anstille, ja, saa vil jeg give ham Ret; man kan virkelig indbilde sig at have en Del af Alverdens Ansvar hvilende paa sig, i hvert Fald i den Tid, Toget befinder sig kørende imellem to Stationer, for saa længe Lokomotivføreren skal bøde for de Uheld eller Forsinkelser, der med eller mod hans Villie paaføres Toget under Kørselen, og naar jeg har oplevet, at en Lokomotivførers Ansvar er bleven takseret, som ved Gentoftekatastrofen, til et halvt Aars Fængsel plus et Erstatningskrav paa 40—50,000 Kr., saa vil Forf. vel nok erkende en vis Berettigelse til ovennævnte interessante Betragtning. Ikke fuldt saa interessante er de Betragtninger, man til Tider heller ikke kan undgaa at anstille, nemlig hvorfor der imellem de under »Dansk Jernbaneforbund«s Vinger staaende Skarer findes ikke faa, som absolut har en forkert Opfattelse af Forbundets Motto: »Gør din Pligt, kræve din Ret«, idet de vender omkring paa de skønne Ord og i første Række indkræver Retten i fuldt Maal, men desværre ofte lader det mangle paa det, der ifølge Mottoets Ordlyd burde være det første.

Men, a propos, hvorfor gendriver Forf. ikke mit sidste Stykke om »den syge Mand« og Ducørerne? det skulde vel ikke være, fordi hans Bemærkning om Grundtonen saa ikke vilde holde Stik, og jeg kan forsikre Forf. om, at hvis han havde foretaget blot et Minimum af mine Pilgrimsfarter, vilde han være bleven mindst lige saa klog som jeg om, hvad Ros og Hæder der kan falde af for Folk, der er om sig i den Retning, ogsaa naar det sker paa andres Bekostning.

Pacør.

Jubilæums-Fest.

Som meddelt her i Bladet afholdtes der til Ære for to veltjente Lokomotiv-

førere, d'Hrr. R. Nielsen, København, og J. Petersen, Roskilde, en Festfrokost paa St. Thomas i København.

Ved 12-Tiden gik man til Bords i et Antal af 42 Lokomotivførere af alle Aldere og Klasser. Det var en Fornøjelse at se, hvor Unge og Gamle her gik op i Ønsket om at hædre de to Jubilarer i saavel Tale som Sang.

Der herskede den fornøjeligste Stemning, og det blev atter her slaaet fast, at Lokomotivførerne i 4. Sektion har det rette Greb paa at bringe veltjente Kammerater en Hyldest, der endnu ikke har slaaet Rod i de øvrige Sektioner.

Under Festen indløb der mange Telegrammer, af hvilke vi her særlig skal fremhæve et fra Roskilde Station, der vidner om et godt Samarbejde mellem Trafik- og Maskinafd., hvorfor vi optrykker saavel dette som det afsendte Svar.

Lokomotivfører Petersen,
St. Thomas.
København V.

Roskilde Station sender hjertelig Lykønskning med Tak for svunden Tid.
Voss.

Stationsforstander Voss,
Roskilde.

Samtlige Lokomotivførere ved Festen paa St. Thomas for Jubilaren J. Petersen udtaler sin Tak for Hilsenen.

Paa Samtliges Vegne:
Henningsen.

I Anledning af Festen havde Lokf. V. Mottlau affattet følgende Sang, der under stor Begejstring ikke mindst fra Jubilarenes Side atter og atter blev af-sungen til Tonerne af Forfatterens dejlige Musik.

M e l.: Madam Angots Datter.

Naa nu er vi da bænket
Og sidder Mand ved Mand,
Men heldigvis ej lænket
Paa bare Brød og Vand.
For just i Dag vi hædre vil
Et Jubilæumspaar,
Der støt og trolig kører til,
De ej med Ro det ta'r.

∴ Frem med Styret,

Kul paa Fyret,

Saa nu gi'r vi den en Tand,
Vinden blæser,

R a s m u s hvæser:

Ja, vi kommer naar vi kan. ∴

Engang da R a s m u s førte
Ad Banen hen sit Tog,
Det var som om han hørte
I Vacuumet det slog.

Saa fandt han da et Hul saa stort
Som Fanden ku' ha'e skabt.

»Nej det har jeg s'gu ikke gjort,
Var Stumpen blot ej tabt!«

∴ Hvad gør han det Skarn?

Han ta'r Sejlegarn,

Cirka tyve Alen om.

»Nu jeg haaber paa
En Ducør at faa!« —
Pengepungen blev s'gu tom. ∴

Man ser nu J e n s rangerer
Paa Roskilde Station,
Sin Hest han smukt regerer,
Den stændige Kanon.
Thi »Frem« der fløjtes, »Bak« det gaar,
Ja det er lige galt,
Naar Vognene blot Buffen naa'r.
Bli'r Tiden dog betalt.

∴ Frem med Styret,

Kul paa Fyret,

Spar paa Olien (den er stram),

Syitten Øre

Til hver Fører

Mulkten er pr. Kilogram. ∴

For disse tvende Fører'
Vi hæve vil vort Glas,
Og lad dem rigtig høre,
At vi er vel tilpas
Til mange Ønsker for de to
At raabe ud paa Kraft,
Ja, tag den nu blot ej med Ro,
Men tøm din Druesaft.

∴ Fyld Pokalen

Her i Salen,

Vi dem ønske nu til Slut:

Livets Lykke,

Hjemmets Hygge

Dem omstraale hvert Minut. ∴

13.

Efter at flere af Deltagerne havde givet en Del humoristiske Numre til bedste, skiltes man Kl. ca. 5, efter at der forinden var taget en Plade af samtlige Deltagere. R e d.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Aarhus Afdeling.

Onsdag den 2. September afholdtes det aarlige Torskegilde. Kl. 8 samledes Medlemmerne i »Enigheden«s hyggelige Lokaler, og Kl. 8 $\frac{1}{2}$ aabnedes Dørene til Spisesalen, hvor det smukt dækkede Bord straks satte Sindene i en højtidelig Stemning. Efter at alle var blevne bænkede og den værste Sult stillet, bød Formanden Velkommen og takkede for den store Tilslutning, der altid var, naar der blev kaldt til Fæst; særlig glædeligt var det at se flere gamle Ansigter.

Efter at flere Talere havde haft Ordet, hævdedes Bordet.

Efter et lille Ophold i de tilstødende Lokaler (medens Bordet blev ryddet) underholdtes vi af Sangkvartetten, som ogsaa den øvrige Del af Aftenen sang flere smukke Sange, hvoriblandt Lokomotivmændenes Marsch selvfølgelig ikke manglede.

Derefter marscheredes til sluttet Kaffe-bord, hvor vi underholdtes af et Medlem, der gav flere pudsige Numre i Costume, og et Par Amatører, der gjorde

deres bedste for at fralukke Klaveret dets henrivende Toner.

Til Slut en lille Frokost, og alle forlod Festen, enige om at have tilbragt en rigtig gemytlig Aften. **V. P. H.**

Medlemslisten.

Tilgang til København H. Afdeling d. 7. August:
Lokfrb. 385 C. M. Christensen.

En Henstilling.

Da jeg nu flere Gange med Harme har læst den Kritik, som føres af d'Hrr. Redaktører af Jernbaneforeningernes Blade, vil jeg gerne i al Ærbødighed anbefale Dem at holde op med Skydningen.

Hvis d'Hrr. Redaktører tror, at det interesserer nogen at høre en eller flere Kolleger kritiseres, ligemeget hvad Stilling Vedkommende beklæder, saa tror de fejl.

Vi er jo alle ansatte ved D. S. B. og skal udføre den Tjeneste, som bliver os beordret, og som saadan har hver sit Ansvar for den Gerning, han skal udføre, lad saa enhver være god for sig.

Lad os ikke haane hinanden, men skulde der være noget i Vejen med en eller anden Kollega, formener jeg, det var kønnere, at gøre Vedkommende opmærksom derpaa, i Stedet for at bringe det i Publikums Erfaring.

Gennem disse Linier har jeg — der ikke er Journalist — efter fattig Evne søgt at gøre mit til, at d'Hrr. Redaktører for Fremtiden saa vidt muligt undlader at kritisere Kolleger og Medansatte, da dette efter min Overbevisning ikke hører med til god Tone.

Ærb.

Corn. Larsen,
Lokomotivfører.

Den ærede Indsenders velmente Opfordring vil sikkert ikke have den fornødne Virkning, idet til Eks. Jernbanetidende har en ligefrem Specialitet i brutalt Overfald paa Medansatte.

Vi er os ikke bevidst at have taget til Orde uden i Gensvar, og dette kan ikke undgaas. **R e d.**

„Jernbane-Tidende“ paa Fiskeri.

Atter har J.-T. leveret os et eklatant Bevis paa sit uudslukkelige Had til alt, der synes at have Chance for at komme blot et lille Hestehoved forud for de Medansatte, J.-T. repræsenterer. Det er denne Gang Kongresbeslutningen om

Indførelsen af en lovbealet Eksamen, der tjener som Motivering for J.-T.s hadske Angreb paa Lokomotivpersonalet. J.-T. har dog selv Følelsen af, at det atter her har stukket sin Næse i Ting, om hvilke den kun har samme Begreb som Bonden efter Legenden skal have paa Agurkesalat, idet den i selve Artiklen med en Sandhedskærlighed, man ikke hidindtil har kunnet mistænke J.-T. for, skriver: »**Hvad kommer dog Lokomotivpersonalets Andragender Jer ved**«. Efter at have optrykt vort Andragende, møder J.-T. straks op med en Usandhed, idet den skriver: »Vi har tidligere her i Bladet omtalt, at Lokomotivpersonalet selv søgte om Indførelsen af Eksamen; det blev meget stærkt benægtet af »Lokomotivtidende«, der kaldte det en Limstang«.

J.-T. ved altsaa ikke, hvad der af P. D. P. er skrevet i Forbundets eget Organ, nemlig at Lokomotivførerne har søgt at faa stillet Fyrbøderne til Eksamen; det er dette, vi har imødegaaet og kaldt en Limstang. Vi skal i Dag gaa videre og kalde det en **vitterlig Usandhed**, og haaber, at J.-T. har saa megen journalistisk Æresfølelse, at det søger at rense sig for denne med velberaad Hu i kriminel Form fremsatte Beskyldning. Vi skal atter — ihvorvel vi har den største Lyst og Grund dertil — undlade at gøre Gengæld overfor Jernbaneforbundets Medlemmer ved at negligere disse i tjenstlig Henseende, som J.-T. gentagende har forsøgt det overfor Medlemmerne af D. L. og L. F., men udelukkende holde os til J.-T. som det mærkelige Organ, det er.

Det vilde have været mere hæderligt, om J.-T. havde kastet Masken og skrevet, at den sande Grund til de hadske Angreb paa vor Organisation er at faa Lokomotivfyrbøderne til at svinge denne og indtræde som Medlemmer i D. J. F. som den altformaaende (?) Repræsentant for samtlige Sølvsnore; men i det Sted søger J.-T. paa en mindre nobel Maade at mistænkeliggøre vor Hovedbestyrelse, og iværksætter en saa usmagelig Foranstaltning som den at tilstille de større Lokomotivdepoter Eksemplarer af J.-T. til Fordeling blandt Lokomotivpersonalet, hvori de til dette Personale sigtende hadske Angreb findes optrykte; thi at dette er sket med D. J. F.s Hovedbestyrelses eller Flertallet af Medlemmernes Billigelse, vægrer vi os ved at tro, i Særdeleshed paa nærværende Tidspunkt, hvor vi har søgt at etablere Samarbejde med samtlige Foreningsmedlemmer indenfor Etaten. Formerne og Betingelserne for dette Samarbejde er J.-T. — dets Betydning udi egen Indbildning uførtalt — uden ringeste Indflydelse paa, idet det i første Række afhænger af d'Hrr.

Udvalgsmedlemmer for de respektive Organisationers Forhandlingsdygtighed, hvor meget Godt der med Tiden kan komme ud af det projekterede Samarbejde. Med Hensyn til det fremsendte Andragende — der i nærværende Tilfælde tjener J.-T. til Skalkeskjul —, forstaar vi saa godt, at J.-T. fuldstændig savner Betingelserne for at kunne bedømme den store Betydning, Indførelsen af en lovbealet Eksamen vil have for de danske Lokomotivmænd saavel i moralsk som i rent pekuniær Henseende; hvad vi derimod ikke forstaar, er, hvorledes J.-T. af Andragendets Ordlyd kan insinuere, at det nuværende Lokomotivpersonalet skulde staa under Lavmaal. Andragendet siger jo udtrykkeligt: »for samtlige Aspiranter til Stillingen som Lokomotivmand i Danmark«. Det er da givet, at de nuværende Ansatte, i Lighed med, hvad der i sin Tid fandt Sted for Maskinmestres og senere for Kedelpasseres Vedkommende, ikke i nogen Maade vil blive berørt af en saadan Lovs Fordringer.

Vi skal til Slut berolige J.-T. med, at Hs. Ekscellence Ministeren for offentlige Arbejder ikke ønsker at følge J.-T.s drastiske Fremgangsmaade, men derimod har taget overordentligt imødekommende og forstaaende mod Andragendet om Indførelse af en lovbealet Eksamen for **vordende Lokomotivmænd i Danmark.**

R e d.

Personalia.

Forflyttede ere:

14.—9. 1903.

Lokomotivfører IV Nr. 127 J. P. V. Bertelsen, København G., til Gedser.

Fyrbøder III Nr. 268 L. M. H. Loft, København Ø, til Gedser.

Forflyttede ere efter Ansøgning:
1.—10. 1903.

Fyrbøder III Nr. 495 S. J. Hansen, Vamdrup, til København H.

Fyrbøder III Nr. 385 C. M. Christensen, København H., til Vamdrup.

Fyrbøder I Nr. 335 J. A. Markussen, Aarhus, til Vamdrup.

Fyrbøder I Nr. 360 R. Jokumsen, Vamdrup, til Aarhus.

Fyrbøder I Nr. 306 V. A. H. Lund, København G., til Korsør.

Fyrbøder I Nr. 329 N. P. Mogensen, Korsør, til København G.

Fyrbøder II Nr. 201 F. A. H. M. C. Christensen, Aarhus, til Esbjerg.

Fyrbøder III Nr. 440 K. C. Frederiksen, Esbjerg, til Aarhus.

21.—10. 1903.

Fyrbøder III Nr. 238 O. A. Petersen, Kallundborg, til København H.

Fyrbøder III Nr. 133 J. F. Madsen, København H., til Kallundborg.

Rettelse. Efter Forlydende er de i Lokomotivtidende Nr. 15 omtalte Stationsvisere ikke opsatte paa de Afstande, fra hvilke Signalet kan ses i sigtbart Vejr, som refereret, men derimod i Bremseafstand fra de paagældende Stationsmærker.